

Gelijk hebben of gelijk krijgen

Ongeveer twaalf weken geleden had ik het genoegen om tijdens een van de vele haringparty's kennis te maken met een echte rechter. Na uitwisseling van de gebruikelijke beleefdheden vertelde de rechter dat hij regelmatig te maken had met kunstgras en sportvelden. Ik kon natuurlijk niet nalaten om te melden dat ik ook op de hoogte was van een aantal incidenten, waarbij ik zo genuanceerd mogelijk probeerde aan te geven dat er een groot verschil bestaat tussen gelijk krijgen en gelijk hebben.

Tot mijn aangename verrassing hoor ik dat de branche nu twee arbiters uit de branche naar voren geschoven heeft

Samen hebben we eens geëvalueerd wat nu de oorzaak is van deze verschillen in interpretatie en uitspraken. Ten eerste gaf de rechter aan altijd een lichte voorkeur te hebben voor de overheid, die toch de maatschappij vertegenwoordigt en daarmee het algemeen belang zou dienen, geen individueel particulier belang. Maar volgens de rechter is dit maar een komma in een heel boek, dus te verwaarlozen. Prima, maar het is wel genoteerd.

Andere branches kiezen altijd wijze heren of dames die uit het directe circuit zijn

Een groter probleem is dat geschillen vaak gaan over technische details van een specifiek product, en een kort geding is veelal te kort om alle details te doorgronden. De rechter is dan vaak geneigd om te oordelen op juridische aspecten. Als voorbeeld werd een kort geding over de kwaliteit van een product genoemd. De opdrachtgever was van mening dat er een minderwaardig product was geleverd dat aantoonbaar slecht presteerde. Volgens de leverancier was al het materiaal goedgekeurd, dus was er conform de normen geleverd. In de praktijk bleek duidelijk dat het materiaal niet presteerde; dat was eenvoudig waarneembaar. Hoe de opdrachtgever ook aantoonde dat er minderwaardig materiaal was geleverd, de leverancier bleef erbij dat er conform de normen was geleverd. De rechter moet dan een keus maken tussen de ratio van kloppende documenten en certificaten en logische constatering dat er werkelijk iets fout zit. Omdat alles in hoger beroep kan worden aangevochten, kan de rechter niet anders dan kiezen voor de ratio, ook al weet hij dat de opdrachtgever in dit geval gelijk heeft. Gelijk hebben en gelijk krijgen... Samen constateren wij dat kunstgras zich als geen ander product leent voor problemen rond gelijk hebben en gelijk krijgen. Samen verbazen we ons er dan ook over dat er niet vaker gekozen wordt voor vakarbitrage: dan krijgt de inhoud weer een kans.

Het zal wel ons wantrouwen zijn jegens onze collega's, maar met goede arbitrage wordt het verschil tussen gelijk krijgen en gelijk hebben wel veel kleiner. Het is een schone taak voor de branchevereniging om dit nu eens op te zetten; dan komt er eindelijk iets nuttigs voort uit de branchegedachte. Tot mijn aangename verrassing hoor ik dat de branche nu twee arbiters uit de branche

naar voren geschoven heeft. Heel positief, maar vervolgens hoor ik dat deze arbiters nog actief zijn in de dagelijkse markt, dus moeten oordelen over hun dagelijkse collega's. Dat werkt natuurlijk niet. Andere branches kiezen altijd wijze heren of dames die uit het directe circuit zijn. Dit nog even bijschaven, en we zijn een stap verder.

Flip van de Velden

Flip van de Velden is de nieuwste columnist van het vakblad Fieldmanager. Flip is werkzaam in de kunstgrasbranche. Hij verbaast zich over de ontwikkelingen die daar gaande zijn en wil die verbazing graag delen met de lezers van dit blad. Van de Velden is natuurlijk een pseudoniem, maar de echte naam van Flip is bekend bij de redactie van dit blad.

Be social

Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-5482